

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914202392
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914202392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov matky: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., J. XXX/XX a otca: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. P., s adresou doručovania L. XXX, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, o nariadenie ústavnej starostlivosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5P/17/2014-33 zo dňa 01.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Ružomberok nariadil ústavnú starostlivosť maloletého M. Z. a zároveň ho umiestnil do Reedukačného centra Hlohovec. Rodičom uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého M. výživné, a to matke vo výške 60,00 eur mesačne a otcovi vo výške 100,00 eur mesačne na účet Reedukačného centra Hlohovec. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 54, § 55 a § 62 Zákona o rodine, keď konštatoval, že maloletý má výchovné problémy, ktoré rodičia nie sú schopní zvládnuť. Napriek pobytu v detskej psychiatrickej liečebni, resp. absolvovania ambulantnej liečby u psychiatra - psychológa, sa u maloletého nezlepšilo správanie, nechodí do školy, pohybuje sa v závadových skupinách, preto bolo potrebné rozhodnúť o nariadení ústavnej starostlivosti. Pri úprave vyživovacej povinnosti rodičov voči maloletému dieťaťu vychádzal súd z možností a schopností rodičov, ako aj z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Nesúhlasil s umiestnením syna do reedukačného centra, podľa jeho názoru synovi by prospelo viac, keby vyrastal s ním, nakoľko sa dokáže o neho plnohodnotne postarať vo všetkých smeroch. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a syna zveril do jeho osobnej starostlivosti. Nesúhlasil ani s výrokom o výške výživného, čo zdôvodnil tým, že poberá príspevok v hmotnej núdzi 62,50 eur mesačne.

K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že nariadená ústavná starostlivosť je vzhľadom na skutkový stav prípadu pre maloletého M. prospešná. Otec maloletého nemá

vytvorené podmienky na vytvorenie základných životných potrieb svojho syna, pretože nemá ani trvalý pobyt na konkrétnej adrese.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 2 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom mal aj odvolací súd preukázané, že na základe podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, bolo začaté konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti maloletému M.. Prvostupňový súd vzhľadom na závažnosť situácie rozhodol predbežným opatrením, ktorým maloletého M. odovzdal do dočasnej starostlivosti Reedukačného centra Hlohovec. Dôvodom pre takýto postup bolo správanie maloletého, ktorý nerešpektoval základné požiadavky zo strany rodičov, alebo školy a bola tak ohrozená jeho výchova. Pre pretrvávajúce výchovné problémy bol umiestnený v diagnostickom centre Ružomberok, zaradený do Nízkoprahového centra pre deti a rodiny v Ružomberku, v psychiatrickej liečebni Hraň, resp. bol v starostlivosti detského psychiatra a psychológa, čo však problémy nevyriešilo. Maloletý M. nasledujúci deň po umiestnení v Reedukačnom centre Hlohovec toto zariadenie nedovolené opustil. V súčasnej dobe sa nachádza na neznámom mieste. S prihliadnutím na takto zistený stav postupoval prvostupňový súd správne, keď nariadil nad maloletým ústavnú starostlivosť. Zo zisteného skutkového stavu nepochybne vyplýva, že u maloletého sú vykazované poruchy správania, rodičia po rozvode manželstva nežijú v spoločnej domácnosti a matka, ktorej bol maloletý syn zverený do osobnej starostlivosti, jeho výchovu nezvláda. Prvostupňový súd dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a následne vec správne právne posúdil. S jeho závermi sa odvolací súd plne stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tieto poukazuje. Pokiaľ v odvolaní poukazoval otec maloletého dieťaťa na skutočnosť, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, prvostupňový súd pri stanovení výšky výživného vychádzal z výpovede samotného otca maloletého dieťaťa a ním predložených dokladov, z ktorých mal preukázané, že je zamestnaný na základe dohody ako pomocný stavebný robotník a odmenu má dohodnutú 2,20 eur brutto na hodinu. Obaja rodičia majú ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére. Za situácie, že samotný otec maloletého dieťaťa nemá zabezpečený trvalý pobyt, nie je možné uvažovať o tom, že by syn bol zverený do jeho osobnej starostlivosti. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože konanie v tomto prípade mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.